

at stå i stedet for. Nu er konsekvensen, at skatteministeren har afskaffet dem, der hidtil har taget sig af det her, uden at der er nogen organisation eller nogen med erfaring til at tage sig af det.

Jeg vil godt sige til skatteministeren, at jeg synes, det er beskæmmende, at når man gør sig umage for at følge med i de ting, der kommer, når man gør sig umage med at læse det, når nogle af os også har en vis erfaring på området og taler med folk, der har stor erfaring på området, at skatteministeren oplever og opfatter det sådan, som han sagde i Pengemagasinet den 1. maj: De har nu besluttet at køre smædekampagne mod min person.

Det, vi diskuterer her, er det politiske indhold. Skatteministeren ved forhåbentlig, at når det handler om skatteministerens person, har jeg de allerbedste og varmeste følelser, men det ændrer jo ikke ved, at når skatteministeren på regeringens vegne kommer med lovforslag, der ikke er acceptable, er vi nødt til at reagere, også selv om vi kan lide skatteministeren som person.

Jeg synes også, det er beskæmmende, at skatteministerens reaktion, når hans partifælle på KL's vegne, formanden for KL, Eigil Rasmussen, kommer med en opfordring til at udsætte det og dermed anbefaler, at man vedtager de fem partiers forslag, er, som den også er over alle andre, der har reageret på det her, at det er systemets folk, og at de er sure, fordi der tages noget fra dem. Det var også reaktionen i Pengemagasinet. Også her forsøgte skatteministeren at sige, at da der er skattestop, er der ingen grund til at klage.

Som hr. Jakob Buksti var inde på, spiller vurderingen ind en lang række steder. Det har skatteministeren selv dokumenteret under udvalgsbehandlingen. Derfor synes jeg, for at sige det mildt, at det er stærkt betænkeligt, at skatteministeren faktisk går ud og opfordrer folk til at lade være med at reagere, når de får forkerte vurderinger, for den eneste grund til, at man skulle lade være med at klage over en forkert vurdering, er, at skatteministeren siger, at vi har skattestop.

Og så mener jeg endda, jeg vil gerne tillægge det en talefejl, at skatteministeren to gange i den pågældende udsendelse sagde, at der er nogle i Folketinget, der er sure over, at regeringen nu laver et stop for ejendomsskatterne. Når vi er politisk uenige, er vi altså sure, mener skatteministeren.

Jeg tror, at de allerfleste mennesker oplever ejendomsskatten som grundskatten. Det har vi i hvert fald kaldt den i frygtelig mange år. Hvori-

mod ejendomsværdiskatten jo er den gamle lejeværdi, og det er noget, som folk oplever som noget ganske andet – skatteministeren har i øvrigt sagt det samme i dag: ejendomsskatterne – og derfor sender skatteministeren en masse forvirrende signaler.

KL 17.55

Skatteministeren forsøger at sende et signal om, at nu kommer folk ikke til at betale mere i skat på grund af de vurderinger, der er. Det er forkert. Og i øvrigt, hvis det er sådan, at man laver et gennemsnit, hvor nogen falder i pris, så betyder ejendomsværdiskattestoppet, at man er berettiget til at betale en lavere skat. Den ret får man ikke på grund af ministerens gennemsnit.

Derfor vil jeg godt sige til ministeren: Prøv nu lige at snakke med Venstrefolk ude i det åbne land, snak med kommunale folk, vurderingsfolk, ejendomsmæglere, snak med de folk, der ved noget om området.

Og så vil jeg være tryk ved, hvis det er sådan, at der er under 75 pct., der anbefaler skatteministeren at stemme for vores forslag, og i så fald synes jeg ikke, at han behøver at gøre det. Jeg er overbevist om, at resultatet vil være, at ministeren ikke behøver at lytte til os, men kan lytte til sit eget bagland. Men også det er Venstre tilsyneladende holdt op med. Det synes jeg er beklageligt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er tre korte bemærkninger, først hr. Kristian Jensen.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Vi har jo set et slående eksempel på det at være politisk vejrhane ved de to foregående ordførere.

Da vi diskuterede det foregående lovforslag, var der en dyb og inderlig mistillid til vurderingsorganisationerne. Der blev sådan frembragt billeder i mit hoved af, at der nærmest er tusindvis af fejlagtige vurderinger, hvor det bare flød rundt med forkerte tal. Men nu er vurderingsorganisationerne det eneste rigtige og nærmest ufejlbarlige i dette land. Og derfor vil jeg bare stille hr. Jacob Buksti et par enkelte spørgsmål.

Er det hr. Jacob Bukstis opfattelse, at alle ejendomme i dag bliver vurderet individuelt, udiventigt og indvendigt? Er det sådan, at alle de ejendomsvurderinger, der kom ud, er grundlag for en individuel behandling? Eller er det faktisk